

ΤΗ ΛΑ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

† Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας (†449),

Ζωτικοῦ ὀρφανοτρόφου (δ΄ αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς μετὰ μικρῶν διαφορῶν.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Δι - ς

Κ ^{Δι}
 υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς σε ει

σα α ακου σο ο ο ο ον μδ ει ει σα κδ ς ς ς

σον μδ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κδ ς σο ο ον μδ προ ο ο σxes τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ωω ω ως μδ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μδ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σδ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μδ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κδ σο ον μδ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μδ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μθ εις λο γος πο νη
ρι ι ι ας τθ προ φα σι ξεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις ^Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε

κτων αυτων ^Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ^Δ ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μθ ^Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των ^Δ

Α^{Δι} κθ σον ται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην ^Δ

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μὲ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την

ψυ χη ην μὲ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σθν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τὲ τηνδε η σι ι ιν

μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τὲ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ εγνωσ

τας τρι βους μὲ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε λεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πα λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη η ην μη
τ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σθ^Δ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο
δω ω ως μοι^Δ

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κου σον της φω νη ης μη^Δ

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σθ προ σε χον τα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μθ^Δ

Ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ ἰδιόμελα.
Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται^Χ
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν^Δ

Δ^{Δι} ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ υ ρι ι ι

ω^Δ το πα ρον μυ στη ρι ον εκ δι η γθ ς ς με

νοι^Δ το με σο τοι χον τθ φρα γ μθ ς ς ς δι α λε ε

ε λυ υ υ υ ται^{Νη} η φλο γι νη ρο μ φαι αι α τα

νω ω τα δι ι δω ω ω σι^{Δι} και τα Χε ρθ βι μ

πα ρα χω ρει τθ ξυ λθ ς τη ης ζω ω η ης^θ κα γω τθ Πα

ρα δει σθ της τρυ φης με τα λα α αμ βα α α νω^Δ ου

προ ε ξε βλη θην δι α της πα α ρα κο ο ης^Δ η γαρ

α πα ρα λλα κτος ει κω ω ω ω ν τθ ς Πα α α

τρος^Δ ο χα ρα κτη ρ της α ἰ δι ο τη τος αυ τθ μο ρ

φην δὲ ὅλα ὅλα λαμβά νει ἐξ ἀπειρο γα
 μὲ μὴ τρὸς πρὸ ἐλθὼν οὐ τρὸ πην ὑποο μεί
 ει εἰ νας οὐ γὰρ ἦν διέ μιν νεθεὸς ὧν ἀαλή
 θι ἰνοὺς καὶ οὐκ ἦν πρὸ σε λαβὼν ἀνθρώπος
 γενομένης διὰ ἀφίῃ ἰλασθῶν ἀνθρώπι
 αν αὐτωβόη ἠῶ ἠῶ ἠῶ ἠῶ ἠῶ
 οὐ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου θεὸς ἐλεεῖ ἡ
 σοὸν ἠῶ ἠῶ ἠῶ ἠῶ ἠῶ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
 ἡλπίσεν ἡ ψυ

χή μου ἐπὶ τὸν Κυῦ ὑριον

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ...

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ἐλπίσας τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κυῦ ὑρι

ον

Τοῦ Κυριὸς Ἰησὺς γεννηθὲς ἐν τοῖς

εκ της α γι ι α α ας Παρ θε ε ν8 πε φω ω
 τι ι σται τα συ υ υμ πα α α αν τα 6 ποι με νων γαρ
 α γρά αυ λ8 8 εν των και μα γων προ ο ο σκυ ν8 εν
 των Δ Αγ γε λων α νυμ νεν των Η ρω ω δη ης ε τα
 ρα α α ατ τε ε ε ε το 6 ο τι Θε ος εν σαρ
 κι ι ι ε φα α νη Δ Σω ω τηρ τω ων ψυ υ
 χω ω ων η η η η μων Δ δὲ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ Δ εκ πα σω

ων των α νο μι ω ω ων αυ του Δ

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν Δ

χ παν τε ες οι λα α οι Δ

Η βα σι λει α σ8 Χρι στε ο Θε ε ος βα σι
 λει α παν των των αι αι ω ω ω νων Δ και η δε σπο
 τει α α σ8 εν πα σι γε νε α και αι γε ε νε ε ε

α ο σαρκω θεις εκ Πνευ μα το ο ος Α γι ι
 ς και εκ της α ει παρ θε ν8 Μα ρι ι α ας ε ε
 ε να α ανθρωω πη η η σας φως η μιν ε λαμ
 ψε Χρι στε ο Θε ος τη ση η πα α α ρ8 σι ι
 α φως εκ φω τος τ8 Πα τρος το α παν γα α σμα
 πα σαν κτι ι ι ι σιν ε φαι αι αι δρυ υ υ υ νε πα
 σα πνο η αι νει σε τον χα ρα κτη ρα της δο ξη ης τ8
 Πα α τρος ο ων και προ ων και εκ λαμ ψας εκ Παρ
 θε ε ε ν8 ς Θε ε ε ος ε λε ε η η
 σο ο ον η η η η μας

Στίχ. στ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 με νειεις το ο ον αι ω ω να

Τ ι σοι προ σε νε γκω μεν Χρι στε ο τι ω φθησε πι
 γης ως α ανθρωπο ος δι η η μας ε κα στον γαρ
 των υ πο σ8 γε νο με νων κτι ι σμα α α των την
 ευ χα ρι στι αν σοι οι οι προ ο σα α α γει οι

Αγ γε λοι οι οι τον υ υ μνον Δι οι ρα νοι
 τον α α α στε ε ε ρα Δι οι μα γοι τα α δω ω ω
 ρα Δι οι ποι με ε νε ε ες το ο θα α αυ μα η
 γη η το σπη η λαι αι αι ον Δι η ε ρη μο ο ος
 την φα ατ νην Δι η μει εις δε μη τε ρα α α Παρ
 θε ε ε ε ε νο ον Δι ο προ αι ω νων Θε ος ε
 λε ε η η σο ο ον η η η η μας Δι

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Κασίας.

Ἦχος Δι Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι Δι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω νων α α μην Δι

Α υ γου ου στου μο ο να αρ χη η σα α αν τος
 ε ε ε πι τη ης γη η ης Δι η πο λυ αρ χι

α των αν θρω ω ω ω πων ε ε πα α αυ σα α α α
 το και σου ε ναν θρω πη η σα α αν τος ε ε εκ
 της α α γνη η ης η πο λυ θε ι α των ει
 δω ω ω ω λων κα α τη η ηρ γη η η η ται υ
 πο μι αν βα σι λει αν ε εγ κο ο σμι ι ι
 ον αι αι πο ο ο ο λεις γε ε γε ε ε νη η η ην
 ται και εις μι αν δε σπο τει αν Θε ε ο ο
 τη η η τος τα ε ε ε ε θνη ε ε πι ι ι
 στε ε ε ευ σαν α πε γρα φη σα α αν οι λα α
 οι τω δογ μα τι ι ι του Και αι σα α α α ρος
 ε πε γρα φη με ε εν οι πι ι στοι ο νο ο μα α τι
 Θε ε ο ο ο τη η η η τος σου του ε ναν θρω
 πη σαν το ος Θε ου ου ου ου η η η η μων με γα
 σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α σοι οι
 οι

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἱ λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα κα ρος Ι η σς ς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνσ μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δς ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κυριον

παντες οι δὲ λοι Κυρι

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἱ οἱ κ

Θε ου ημων

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κυριον

παντες οι δὲ λοι Κυρι

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και εὐλογεῖτε τον Κυριον

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κυριον

παντες οι δὲ λοι Κυρι

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος 4 Δι - Θ

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω
κε κρᾱ γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω
κε κρᾱ γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
κε κρᾱ γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος 4 Πα ρ

T ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σας τας η με ρας της ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυχης μὲ

Ο Θεος ἐν τῷ οὐνο μα τι σὺ σῶ σον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σὺ κρίνεις με ἐ ἐ ἐ

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ.

Ἦχος Δι.

Η βο η θει α α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ι

ὁ τὸ ποι η σαντος τον ὁ ρα νον καὶ τὴν γῆ ἡν

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μὲ

Η βο η θει α α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ι

ὁ τὸ ποι η σαντος τον ὁ ρα νον καὶ τὴν γῆ ἡν

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

τὴν ψυχὴν σὺ ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ὁ τὸ

ποι η σαντος τον ὁ ρα νο ον καὶ τὴ ἡν γῆ ἡ

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος ραν Γα ϕ

Ο Γα Νη
Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε
ο ος σ προ φθα α σ ει με

Στίχος α'. Γα
Ε ξε λ μ ε εκ των εχ θρων μ ο Θε
Νη
ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ
τω σαι αι με

Ο Γα Νη
Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε
ο ος σ προ φθα α σ ει με

Στίχος β'. Γα
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
Νη Γα
α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Νη
Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε ο
ος σ προ φθα σ ει με ε ε ε

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ᾠχος Δι - θ

Γερμανοῦ.

Μ ε ε ε γα και πα ρα α δο ο ο ξον θα αυ
μα τε ε τε ε ε ε λε σται ση η η με ε ε ε
ρον Παρ θε νο ος τι ι ι κτει και μη η τρα ς
φθει ει ει ρε ται ο λο γος σα αρ κς ς ς
ται και τς Πα τρο ο ο ος ου κε χω ω ω ω
ρι ι ι ι σται Αγ γε λοι με τα ποι με ε νων δο
ξα α α ζς σι και η μεις συν αυ τοι οι οis
ε εκ βο ω ω ω ω μεν δο ξα εν υ ψι ι ι
στοι οis Θε ε ε ω και ε πι γη ης ει ει
ρη η η η νη

Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος Γα ϕ

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου υ πο πο ο ο δι ι ι

ο ον τω ων πο δω ω ω ων σς ς

^{Nη} **Σ** η με ρον τι κτει ει η ^{Γα} Παρ θε ε ε ε νος τον Ποι
 η η τη η ην τϛ ϛ πα α ντο ος ^{Nη} Ε δε εμπρο ο σφε ε
 ρει Σπη λαι ο ον ^{Γα} και α στη η η ηρ μη η νυ
 υ υ ει ^{Πα} Χρι στον το ο ον η η η λι ι ι ο ον
 τοι οισ εν σκο ο ο ο τει ει ^{Nη} με τα δω ω ωρων
^{Γα} Μα γοι οι προ σε κυ υ νη σαν πι στει ει φω τι ι ζο ο
 ο με ε ε ε νοι οι ^{Πα} και Ποι με ε νες ει δον
 το ο θα α αυ μα Α γγε λων α νυ μνϛ ϛ ϛντων και αι
 αι αι λε ε γο ο ο ντων ^{Γα} δο ο ξα εν υ
 υ ψι ι ι ι στοι οισ Θε ε ω ^{Γα}

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Στίχ. Ἐκ γαστροῦς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ^{Γα} ὤμοσε Κύριος,
 καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· ^{Γα} Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ^{Γα} κα τα την

τα α α ξιν ^{Nη} Με ελ χι ι ι σε ε ε ε δε εκ ^{Γα}
T ϛ Κυ ρι ϛ Ι η σϛ ϛ ϛ γε εν νη
 θε ε ε ε ντος εν Βη θλε εμ της Ι ϛ ϛ δαι αι αι

 ας ^u εξ Α να το λων ε ελ θο ο ντες Μα γοι προ σε ε
 κυ υ νη η η η σα αν ^{Nη} Θε ο ον ε εν α αν θρω
 πη σα ντα α ^{Γα} και τς θη σου ρς ς ς αυ τω ων
 προ θυ υ υ μως α νοι οι ξα αν τε ες δω ω ω ρα
 τι ι μι α προ ο σε ε ε φε ε ε ε ρο ον ^{Nη} δο
 ο κι ι μον χρυ υ σο ο ον ως Βα σι λει τω ω
 ων αι αι ω ω ω νων ^u και λι βα α νον ως Θε ω
 τω ω ων ο ο ο λων ^u ως τρι η με ρω δε νε ε κρω
 σμυ υ υ υρ ναν τω ω α α θα να α α α τω ω ^{Πα}
 πα ντα τα α ε ε ε θ νη δευ τε ε προ ο σκυ νη σω μεν ^{Γα}
 τω τε χθε ε ε ε ντι σω ω σαι τας ψυ υ
 χα α α α ας η η μων ^Γ
 Δόξα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ^u Πα ρ

 ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Πα}
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{Πα}

Πα Ε Μ Πα
 υ φρα αν θη τι ι ι ι Ι ι ε ρου ου ου ου
Β8
 σα α α α λημ Π9 και πα νη γυ ρι σα τε πα αν τε ες
Πα
 οι α γα πω ω ων τε ες Σι ι ι ων Π9 ση
 με ρον ο χρο νι ι ος ε λυ θη η δε ε ε ε ε
Π9 Μ Π9
 σμος Π9 τη η η ης κα α τα α δι κη ης του Α α δαμ Π9
Β8 Πα
 ο πα ρα δει σος η η η μι ι ιν η η νε ε
 ε ω ω ω ω χθη Π9 ο ο φις κα τη ηρ γη
Β8 Π9 Β8 Θ7
 η η η η θη Π9 ην γαρ η πα τη σε ε πρω ω ην Θ7
Δι Β8
 νυ υ υν ε θε ε α σα α το του ου δη μι ου ουρ
Δ2 Πα
 γου Δ2 γε ε νο ο ο με ε ε νη ην Μη η η
Π9 Π9 Π9
 τε ε ε ε ε ρα Π9 ω βα α θο ο ος πλ888
Π9 Π9 Π9
 8 τ8 Π9 και σο φι ι ας και γνω σε ε ω ως Θε ε
Β8 Π9
 ε ου Π9 η προ ξε νη σα σα τον θα να τον πα ση
 σα αρ κι της α μαρ τι ας το ορ γα α νον Θ7 σω τη
Δ2 Πα
 ρι ας α παρ χη ε γε νε το τω κο σμω πα αν τι Δ2
Πα
 δι ι ι α α της Θε ο ο το ο ο ο ο

κου^{B8} βρε φος γαρ τι κτεται αι εξ α αυ της^{Πα} ο παν
 τε ε λει ει ει ο ος Θε ε ε ος^Π και δι
 α του το κουπαρθε νι ι αν σφρα α γι ι ι ι ι
 ζει^{B8} σει ρας α μαρ τη μα των λυ υ υ ω ων δι α
 σπα αρ γα α α α ανων^Π και δι α νη πι ο
 τητος^Π της Ευ ασ θε ρα πευ ει τας εν λυ υ παις ω ω
 δι ι ι ι ι νας^{B8} χο ρευ ε τω ω τοι οι νυν πα σα
 η η η κτι ι σις και σκι ιρ τα α α α α
 τω^Π α α α α να α κα α λεσαι αι γαρ α αυ την^Π
 πα ρα γε γο ο νε Χρι ι στος^{B8} και σω ωσαι τας ψυ
 χας η μω ων^θ

Καὶ νῦν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἦχος^Π Πα ρ

Κ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει^Π και εις τς ς ς
 αι ω ω ω νας^Π των αι ω ω νων α α α
 μην^Π

^{Πα}
 Σ πη λαι ω πα ρω ω κη σα ας Χρι στε ε ε
^{B8}
 ο ο Θε ε ε ος φα τνη υ πε δε ξα α το ποι
^{Πα}
 με νες δε και μα α γοι προ σε κυ υ υ νη η η
^{B8} ^{Πα}
 η σαν το ο τε δη η των προ φη η των ε πλη
^{Πα}
 ρου ου το ο ο το κη η η η ρυ υ υ υγ μα
^{B8}
 και αγ γε λων αι δυ υ να α μεις ε θαυ μα ζον βο
^{Πα} ^{B8}
 ω ω σαι και λε ε ε γου ουου ου ου σαι δο ξα
 τη συγ κα τα βα σει ει σου μο ο ο νε φι λα αν
 θρω ω πε ε ε ε ε

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω

ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ᾠχός $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ρχοις λα τρευ ον τες υ
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ υ ψϠς α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι (ἐκ γ')

μετὰ τέλους:

Δ Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι
 * * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἄρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *